

Nr 121

Av herr Svedberg, Erik, *angående statsbidraget till underhåll av enskilda vägar.*

Kostnaderna för underhållet av de enskilda vägarna kan i många fall bli betungande. Det är inte ovanligt att en delägare får upp till 400—500 kronors årligt utlägg för sin andel i underhållet, trots att bidrag erhålles från både stat och kommun. Dessa andelar kan betecknas som en form av vägskatt, som oberoende av de normer efter vilka skatter i samhället beräknas drabbar framför allt glesbygdernas människor med i allmänhet låga inkomster.

Statsbidrag till underhåll av enskild väg utgår nu med 70 % av den beräknade kostnaden och i vissa fall med 85 %. Vart femte år föranstaltar vägförvaltningen om ny uppskattning, varvid det beräknade kostnadsunderlaget för samfälligheten justeras. Förrättningen brukar i regel gå till så att en tjänsteman från vägförvaltningen far ut och synar vägen och samtidigt sammanträffar med styrelsen för samfälligheten samt diskuterar och utarbetar kostnadsramen för kommande period. Vägsamfällighetens ekonomiska verksamhet under tiden sedan förra uppskattningstillfället blir då givetvis även till god ledning.

När så pass lång tid förflyter mellan dessa förrättningar, tenderar dock bidraget i anledning av de regelmässigt årligen ökade kostnaderna att bli ganska urholkat vid femårsperiodens slut. Det vore därför angeläget att låta dessa bidrag åtminstone schablonmässigt följa de verkliga kostnaderna, i varje fall vad avser löne-, transport- och materialkostnader.

Det finnes visserligen även andra orsaker till förskjutningar i kostnadsläget, t. ex. ändrad trafikfrekvens, andra dispositioner för erhållande av grus och hårdgöringsmaterial etc., men dylika faktorer kan i allmänhet bedömas på längre sikt vid förrättningarna.

Statens merutgifter för en dylik reform, vilken lämpligen kunde tillämpas innevarande år med 1963 som basår, blir inte betungande. Med ett stabilt kostnadsläge blir det för resten inga merutgifter alls. Även om det räknas med en kostnadsstegring av traditionell typ under efterkrigstiden, blir kostnaderna inte så stora första året, och då en dylik kompensation måste ges i efterskott behöver nästa års statsbudget inte påverkas.

Inte heller administrativt skulle det vålla besvär. Extraarbetet för vägförvaltningarna kunde mer än väl kompenseras av att i stället för fem-

årsperioder sexårsintervaller infördes mellan de obligatoriska förrättningar-
na.

Undertecknad föreslår därför,

att ny förrättning för uppskattning av kostnad för under-
håll av enskild väg hålles vart sjätte år samt att vägmy-
ndigheterna därutöver varje år justerar kostnadsberäkningen
i anledning av förskjutningar i det allmänna kostnads- och
löneläget.

Stockholm den 23 januari 1964

Erik Svedberg